

УДК 342.92:328.98

DOI 10.32755/sjlaw.2024.03.074

**Пузирний В. Ф.,**

доктор юридичних наук, професор,  
проректор з освітньо-наукової роботи,  
Пенітенціарна академія України,  
м. Чернігів, Україна  
ORCID: 0000-0002-5692-2990;

**Шестак Л. В.,**

кандидат юридичних наук, доцент,  
професор кафедри адміністративного,  
цивільного та господарського права і процесу  
юридичного факультету,  
Пенітенціарна академія України,  
м. Чернігів, Україна  
ORCID: 0000-0003-4958-0838

## **ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З КОРУПЦІЄЮ**

*У статті аналізуються особливості правової кваліфікації правопорушень, пов'язаних з корупцією. Автори вказують, що правильна кваліфікація може бути проведена, коли доведена наявність обов'язкових та факультативних елементів складу проступку, відсутність обставин, які звільняють від адміністративної відповідальності чи вказують на малозначність діяння.*

*Правова кваліфікація визначає правильність юридичної оцінки проступку та дозволяє застосувати справедливе покарання, яке б відповідало тяжкості вчиненого та тій шкоді, яка була або могла бути завдана корупційним адміністративним діянням.*

***Ключові слова:** адміністративне правопорушення, адміністративно-правова кваліфікація, корупція, відповідальність, правопорушення, пов'язане з корупцією, проблеми кваліфікації.*

**Актуальність дослідження.** Корупційні прояви, на жаль, не є новелою українського суспільства. Відповідні прояви мають місце в діяльності органів державної влади, у недержавних структурах, на загальнодержавному й місцевому рівнях. Причин, які викликають корупційні прояви до життя, багато. Виявлення їх та визначення способів запобігання є предметом окремого наукового дослідження.

Одним зі способів боротьби з корупційними проявами є встановлення та застосування заходів адміністративної відповідальності за їх вчинення. Зокрема, відповідальність за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, передбачена главою 13-А Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі за текстом – КУпАП). Але для притягнення до відповідальності важливою є адміністративно-правова кваліфікація – встановлення факту вчинення проступку належним суб'єктом за обставин, які унеможливають звільнення від відповідальності, тобто «встановлення і процесуальне закріплення точної відповідності між ознаками вчинених дій чи бездіяльності і ознаками складу делікту, передбаченого адміністративним законодавством» [1].

**Метою статті** є встановлення основних проблем, що виникають у процесі адміністративно-правової кваліфікації діянь, пов'язаних з корупцією, та визначення шляхів їх подолання.

**Викладення основного матеріалу.** Правильна й повна кваліфікація може бути проведена лише тоді, коли доведена наявність усіх обов'язкових елементів складу адміністративного проступку, визначені обставини, які пом'якшують та/ або обтяжують відповідальність, доведена наявність факультативних елементів об'єктивної чи суб'єктивної сторони адміністративного правопорушення (якщо за цих обставин їх наявність є обов'язковою), доведена відсутність обставин, які звільняють від адміністративної відповідальності чи можуть вказувати на малозначність діяння [2, с. 386]. Проте здійснити кваліфікацію протиправних діянь, які пов'язані з корупцією, відповідно до положень глави 13-А КУпАП [3] не завжди просто через наявність таких основних проблем:

1. Відсутність чіткого формулювання опису об'єктивної сторони адміністративного проступку, пов'язаного з корупцією. Нині більша частина норм глави 13-А КУпАП сформульовані як бланкетні норми, що містять посилання на інші нормативні акти: «порушення встановлених законом обмежень», «неповідомлення у встановлених законом випадках», «невжиття передбачених законом заходів», «порушення встановленої законодавством процедури» тощо. Тобто для того, щоб встано-

вити факт протиправної поведінки, потрібно дослідити положення закону. Але в диспозиціях відповідних норм відсутня чітка вказівка, який саме закон доцільно застосувати. Зазвичай це положення Закону України «Про запобігання корупції» [4], але можуть бути й інші акти, зокрема Закон України «Про державну службу», Закон України «Про службу в органах місцевого самоврядування», Закон України «Про Національну поліцію» та інші закони, що регулюють діяльність окремих видів державної служби. Аби довести наявність об'єктивної сторони конкретного проступку, потрібно визначити, хто є суб'єктом відповідного діяння та який правовий акт визначає його статус і повноваження, а вже потім встановлювати наявність ознак об'єктивної сторони за відповідним документом та положеннями Закону України «Про запобігання корупції». Це доволі складна робота, яка вимагає пошуку й ретельного аналізу першоджерел та порівняння їх положень. Тому доречно в примітках до відповідних норм зазначити, якими нормативно-правовими актами варто керуватися для встановлення факту протиправного діяння.

2. При визначенні ознак суб'єкта багатьох адміністративних правопорушень, визначених главою 13-А КУпАП, варто керуватися положеннями приміток до відповідних норм, у яких визначається, хто відповідно до положень Закону України «Про запобігання корупції» може бути притягнений до адміністративної відповідальності. З одного боку, таке формулювання дозволяє уникати повторень у нормативних актах, але з іншого – внесення змін і доповнень до названого Закону України здійснюється без урахування положень КУпАП, що теж може ускладнювати правову кваліфікацію.

3. Відсутність чітких формулювань складів адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, та їх відмежування від корупційних проявів, що переслідуються не в адміністративному порядку. Нині Закон України «Про запобігання корупції» визначає порушення, пов'язане з корупцією як діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені цим Законом вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у ч. 1 ст. 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-

правову відповідальність. Тобто наслідки вчинення діянь, пов'язаних з корупцією, можуть бути різними. Це дозволяє в окремих випадках декриміналізувати об'єктивно корупційні діяння та уникати кримінальної відповідальності, підмінюючи її на адміністративну чи дисциплінарну, яка не тягне за собою судимості та інших тяжких наслідків. Крім того, неоднозначний опис у межах глави 13-А КУпАП складів адміністративних проступків ускладнює їх правильну кваліфікацію. Також Закон України «Про запобігання корупції» не зазначає, чи може бути особа притягнена до різних видів відповідальності за одне і те саме діяння. Об'єктивно, виходячи з принципу «не двічі за одне», притягнення суб'єкта до дисциплінарної відповідальності робить неможливим застосування адміністративних чи кримінальних стягнень. Відповідно рішення про вид (адміністративна, кримінальна, дисциплінарна чи цивільно-правова) і міру відповідальності за діяння, пов'язане з корупцією, приймає правозастосовчий суб'єкт, і воно може бути як упередженим, так і неупередженим. Тобто всі названі вище обставини мають бути враховані у процесі адміністративно-правової кваліфікації.

4. Окремою і значною проблемою є термінологічна невизначеність: відсутність на законодавчому рівні дефініцій щодо обов'язкових (суб'єкт, суб'єктивна сторона, об'єкт, об'єктивна сторона) та факультативних (мотив, мета, місце, спосіб вчинення правопорушення тощо) елементів складу адміністративних правопорушень та їх значення при призначенні покарання. Нині КУпАП не визначає таких елементів, що ускладнює правову кваліфікацію протиправних діянь [3]. Наприклад, особливості суб'єктного складу окремих правопорушень визначаються примітками до відповідної норми (ст. 172-4 КУпАП) з посиланням на положення Закону України «Про запобігання корупції» та з великою кількістю винятків, що суттєво ускладнює кваліфікацію; недоведеність умислу як форми вини при вчиненні окремих проступків унеможливує притягнення до адміністративної відповідальності. Так, ч. 4 ст. 172-6 КУпАП передбачає адміністративну відповідальність за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування [4].

Для того, щоб уникнути відповідальності, варто лише довести відсутність умислу. Тому доречно передбачити названою нормою адміністративну відповідальність і за умислу, і за необережну форму вини.

5. Недостатня визначеність ряду ключових дефініцій, які дозволяють кваліфікувати діяння як таке, що пов'язане з корупцією («реальний / потенційний конфлікт інтересів», «неправомірна вигода», «встановлені законом обмеження», «приватний інтерес» тощо). Так, положення ст. 172-5 КУпАП [5] передбачають адміністративну відповідальність за порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків. Проте в нормі відсутнє чітке посилання на нормативний акт, який визначає відповідні обмеження, сутність та розміри таких обмежень, їх допустимі рамки тощо; примітка 2 до ст. 172-7 КУпАП дає визначення реального конфлікту інтересів, яке за своїм змістом повністю відповідає аналогічному поняттю, визначеному Законом України «Про запобігання корупції». Доцільність такого дублювання викликає сумніви, оскільки у процесі правової кваліфікації потрібно посилатися на конкретні положення нормативно-правового акта, які застосовуються. На наш погляд, доречно посилатися на положення Закону, оскільки статус «приміток» до норм КУпАП чи інших актів у національному законодавстві нині не визначений (жоден нормативний документ не вказує на їх юридичну силу, обов'язковість застосування, належність до норм права тощо). Звичайно, перенасичення нормативних актів дефініціями не завжди виправдано, але воно створює «рамки» чинності правової норми і, відповідно, полегшує правову кваліфікацію.

6. Складність застосування ознаки повторності вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією. Так, відповідно до положень п. 2 ч. 1 ст. 35 КУпАП до обставин, які обтяжують адміністративну відповідальність, належить «повторне протягом року вчинення однорідного правопорушення, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню». І з позицій науковців та загальної судової практики [6, с. 320] однорідним правопорушенням визнається протиправне діяння, що посягає на той самий родовий або видовий об'єкт. Автори Науково-

практичного коментаря кодексу України про адміністративні правопорушення чітко відзначають, що однорідні проступки – це не тотожні, відповідальність за вчинення яких передбачається однією нормою. Тому однорідними слід визнати всі порушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, порушення правил паспортної системи тощо [7, с. 62]. Таким самим шляхом іде й судова практика [8]. Натомість повторність з позицій кваліфікації діянь, пов'язаних з корупцією, визначається виключно як аналогічне попередньо вчиненому, за яке особу протягом попереднього року було піддано адміністративному стягненню. Тут також варто відзначити наявність можливості уникнути кваліфікації діяння як повторного, оскільки КУпАП містить чітку вказівку на те, що особа протягом року повинна бути «піддана адміністративному стягненню». Якщо ж покарання було призначено, але не виконано з об'єктивних причин (хвороба порушника, воєнні дії, арешт банківських рахунків, проведення додаткових слідчих дій, ліквідація або реорганізація органу, в якому працював порушник тощо) і через це минув річний строк, то діяння не може бути кваліфіковано як таке, що вчинене повторно, тобто кваліфікується за іншою, «легшою» частиною відповідної норми. На наш погляд, щоб запобігти цьому, доречно пов'язати застосування ознаки повторності не з виконанням адміністративного покарання, а з його призначенням. Тому пропонуємо внести зміни в положення КУпАП, що регулюють відповідну проблему (зокрема, до п. 2 ч. 1 ст. 35 КУпАП) та зазначити, що повторним вважається вчинене порушення протягом року діяння, за яке особі вже було *призначено* (але не виконано) адміністративне стягнення. Це посилить адміністративну відповідальність у цілому та відповідальність за правопорушення, пов'язані з корупцією, зокрема.

7. Наявність розбіжностей у положеннях КУпАП та Закону України «Про запобігання корупції», що має наслідком неоднакове правозастосування та різну судову практику при розгляді й вирішенні однотипних адміністративних справ. Названий Закон є загальним нормативним документом, положення якого спрямовані на запобігання вчиненню діянь, що можуть кваліфі-

куватися як корупційні чи пов'язані з ними. Натомість КУпАП спрямований на застосування покарання.

8. До проблем адміністративно-правової кваліфікації діянь, пов'язаних з корупцією, варто віднести й питання про доцільність застосування положень ст. 22 КУпАП «Можливість звільнення від адміністративної відповідальності при малозначності правопорушення». Оскільки ні орієнтовного переліку, ні ознак малозначних правопорушень КУпАП не містить, видається можливим застосування названої норми і до діянь, визначених главою 13-А Кодексу. Нині така судова практика має місце [9]. Але, з іншого боку, виходячи з того, що більшість правопорушень глави 13-А КУпАП межують з кримінально караними діяннями, застосування положень ст. 22 КУпАП та, як наслідок, звільнення винного від відповідальності є недопустимим. Складним є прийняття відповідних рішень і суб'єктами правозастосування, оскільки застосування ст. 22 Кодексу як прояв лояльності до порушника може слугувати підставою для звинувачення такого владного суб'єкта в упередженому ставленні до порушника. Тому для уникнення ситуацій неоднакового застосування правових норм та з метою вироблення єдиної судової практики у справах про адміністративну відповідальність за правопорушення, пов'язані з корупцією, вважаємо за доцільне ст. 22 КУпАП доповнити ч. 2 такого змісту: «Положення цієї статті не поширюються на діяння, відповідальність за вчинення яких передбачена главою 13-А цього Кодексу».

9. Складність доведення наявності корисливих та інших мотивів у тих випадках, де їх обов'язковість презюмується. Адже корисливі мотиви прослідковуються не завжди та важко піддаються фіксації, оскільки наявність справжніх намірів порушника може ґрунтуватися на припущеннях, зроблених у процесі правової кваліфікації. Адже в межах глави 13-А КУпАП немає ознак, які би вказували на наявність корисливих мотивів (особисте збагачення, отримання пільг, переваг чи благ, у тому числі й тих, які передбачені законодавством, скорочення строків надання пільг чи переваг тощо). Нині судова практика вказує на те, що порушники намагаються приховати свої реальні наміри під виглядом правомірної діяльності, що ускладнює кваліфіка-

цію діяння як такого, що було вчинено з корисливою метою. Крім того, оскільки більшість таких правопорушень не мають свідків або останні не бажають повідомляти про факти протиправних діянь через неналежний рівень правового захисту [10, с. 74], доказування наявності факту адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, є ускладненим. Не сприяє полегшенню адміністративно-правової кваліфікації й тонка межа між корисливим діянням та службовою необхідністю, унаслідок чого окремі правопорушення, передбачені главою 13-А, можуть мати вигляд реалізації визначених законом службових повноважень, хоча насправді їхня мета корислива. Крім того, оскільки поняття мотиву й мети вчинення проступку в КУпАП не визначаються, у процесуальній частині Кодексу не визначаються особливості збору та систематизації інформації, яка дозволяє встановити мотив чи мету вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією. Доречно також зазначити, що складність доведення мотиву або мети такого проступку може обумовлюватися й тим, що корисливі наслідки протиправної поведінки можуть наставати через тривалий час після його вчинення або виникати постфактум. Усі ці та інші фактори ускладнюють процес правової кваліфікації протиправних діянь, передбачених главою 13-А КУпАП.

10. Окремою проблемою правової кваліфікації вчинків, відповідальність за які визначена у главі 13-А Кодексу, є відсутність неупереджених фахівців державних органів з високим рівнем професійної підготовки, які є суб'єктами правозастосування. Ми вже відзначали, що нині судова практика з цього питання є дуже неоднозначною, що також не сприяє якісній кваліфікації діянь, які пов'язані з корупцією. Крім цього, в окремих випадках для доведення факту протиправної поведінки уповноважена на розгляд справи особа має ініціювати проведення експертиз та взаємодіяти з фахівцями з різних галузей знань (економістами, психологами, аудиторамі тощо), що не завжди можливо з огляду на відносно короткі строки адміністративних проваджень та не завжди доцільно, зважаючи на покарання, які можуть бути призначені (адже КУпАП не визначає, хто має оплачувати послуги експертів та вартість експертиз).



Адміністративно-правова кваліфікація діянь, пов'язаних з корупцією, може ускладнюватися й іншими проблемами: значне навантаження на суди; нестача працівників, які здійснюють досудове розслідування; загальна недосконалість положень адміністративного законодавства (як матеріальних, так і процесуальних норм); воєнний стан; низький рівень правової культури населення, бідність; відсутність єдиної судової практики при розгляді й вирішенні однотипних адміністративних справ, зокрема єдиної правової позиції Верховного Суду, а також відступ Верховного Суду від раніше прийнятих правових позицій [11, с. 83] тощо.

Доцільно також зазначити, що, оскільки основними видами адміністративних покарань за правопорушення, пов'язані з корупцією, є штрафи та конфіскація предмета, який став безпосереднім об'єктом або знаряддям вчинення правопорушення, саме від правильної кваліфікації буде залежати вид і міра покарання порушника та можливість застосування додаткового покарання у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися визначеним видом діяльності (ст. 30 КУпАП).

**Висновки.** Таким чином, можна стверджувати, що адміністративна кваліфікація правопорушень, які пов'язані з корупцією, є складним і багатограним процесом, що реалізовується у процесі професійної діяльності спеціально уповноважених осіб. Нині важко переоцінити значення такої кваліфікації, адже якість її проведення вказує на правильність юридичної оцінки конкретного адміністративного проступку та визначає можливість застосування справедливого покарання, яке б відповідало тяжкості вчиненого та тій шкоді, яка була або могла бути завдана корупційним адміністративним діянням.

Нині важливим є чітке формулювання об'єктивної сторони адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, в межах глави 13-А Кодексу та усунення тих норм, які дублюють положення Закону України «Про запобігання корупції». Доречно також визначити в межах КУпАП юридичне значення «приміток» до статей КУпАП, правові наслідки їх застосування, оскільки це питання фактично залишається поза межами правового поля. Це дозволить не тільки полегшити власне адміністративно-правову кваліфікацію, а й сприятиме уніфікації судової практики.

Варто також вказати на ефективність саме адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язані з корупцією. Адже завдяки своїй спрощеній (порівняно з кримінальною та цивільною відповідальністю) формі вона дозволяє розглядати і вирішувати справи у більш стислі строки та є важливим інструментом боротьби з тяжкими корупційними проявами. Проте така відповідальність має поєднуватися з іншими заходами, спрямованими на запобігання корупції, зокрема проведенням роз'яснювальної роботи, здійсненням інших превентивних заходів, підвищенням рівня загальної та правової культури населення.

### Список використаних джерел

1. Остапенко О. І. Про юридичну кваліфікацію військових адміністративних правопорушень. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Юридичні науки.* 2016. № 837. С. 92–99.
2. Шестак Л. В. До питання про сутність правової кваліфікації адміністративного правопорушення. *Актуальні питання теорії та практики в галузі права, освіти, соціально-гуманітарних та поведінкових наук в умовах воєнного стану* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Чернігів, 25–26 квітня 2023 р.) : у 2 т. / голов. ред. В. Ф. Пузирний ; Академія Державної пенітенціарної служби. Чернігів : Академія ДПтС, 2023. Т. 1. С. 386–391. URL: [https://academysps.edu.ua/wp-content/uploads/2023/06/Konferenciya-Tom-1-\\_25-26-kvitnya\\_2023-1.pdf](https://academysps.edu.ua/wp-content/uploads/2023/06/Konferenciya-Tom-1-_25-26-kvitnya_2023-1.pdf) (дата звернення: 02.09.2024).
3. Шестак Л. В. Склад адміністративного правопорушення та його значення для призначення покарання. *Підприємництво, господарство і право.* 2009. № 12. С. 9–11.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 02.09.2024).
5. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/170018> (дата звернення: 02.09.2024).
6. Шестак Л. В., Веремієнко С. В. Обставини, що обтяжують адміністративну відповідальність. *Порівняльно-аналітичне право.* 2019. № 5. С. 318–321. URL: [https://pap-journal.in.ua/wpcontent/uploads/2020/08/PAP\\_5\\_2019.pdf](https://pap-journal.in.ua/wpcontent/uploads/2020/08/PAP_5_2019.pdf) (дата звернення: 02.09.2024).
7. Кодекс України про адміністративні правопорушення : науково-практичний коментар / Р. А. Калюжний, А. Т. Комзюк, О. О. Погрібний та ін. Київ : Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2008. 781 с.

8. Судова практика з розгляду адміністративних справ про деякі правопорушення на транспорті. URL: [https://www.viaduk.net/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/152EA8DD0A2095E6C2257B7C00384606](https://www.viaduk.net/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/152EA8DD0A2095E6C2257B7C00384606) (дата звернення: 02.09.2024).

9. Узагальнення судової практики розгляду справ про адміністративні правопорушення за ст. ст. 172-4–172-9 КУпАП судами загальної юрисдикції Миколаївської області за звітний період 2020 року. URL: [https://mka.court.gov.ua/userfiles/media/new\\_folder\\_for\\_uploads/sud4812/sud4812/korupcia.pdf](https://mka.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/sud4812/sud4812/korupcia.pdf) (дата звернення: 02.09.2024).

10. Пузырний В., Іванець М. Державний захист осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції. *Актуальні проблеми правознавства*. 2018. Вип. 2 (14). С. 71–76.

11. Шестак Л. В. Актуальні проблеми адміністративно-правової кваліфікації. *Правова система та державотворення: історичний вимір і сучасні тенденції*: матеріали II науково-практичної конференції (м. Ужгород, 16–17 лютого 2024 р.). Одеса: Молодий вчений, 2024. С. 83–87. URL: <https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/FMfcgzGxRdxBBtwDxdcfwkGDphkmcTFB?projector=1&messagePartId=0.1> (дата звернення: 02.09.2024).

**Puzyrnyi V.,**

Doctor of Sciences (Law), Professor,  
Vice Rector of educational and scientific work,  
Penitentiary Academy of Ukraine,  
Chernihiv, Ukraine  
ORCID: 0000-0002-5692-2990;

**Shestak L.,**

PhD in Law, Associate Professor, Professor of the Department  
of Administrative, Civil and Commercial Law and Process Faculty of Law,  
Penitentiary Academy of Ukraine,  
Chernihiv, Ukraine,  
ORCID: 0000-0003-4958-0838

## **INDIVIDUAL PROBLEMS OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL QUALIFICATION OF OFFENSES RELATED TO CORRUPTION**

*The article analyzes the problems that arise in the process of administrative and legal qualification of offenses related to corruption, the responsibility for which is established by the provisions of Chapter 13-A of the Code of Ukraine on Administrative Offenses. The authors defend the idea that the correct and complete qualification can be carried out only when the presence of all the elements of the misdemeanor is proven, the circumstances that mitigate and/or aggravate the*

responsibility are determined, and the presence of optional elements of an administrative offense of the objective or subjective side is proven, the absence of circumstances that exempt from administrative responsibility or may indicate the insignificance of the act is proven.

The authors outline a range of problems, the presence of which complicates the process of legal qualification. These include: the lack of a clear formulation of the objective side of an administrative offense related to corruption; the presence of a large number of notes to the norms of chapter 13-A, which define the subjects of specific administrative offenses or contain definitions that determine the specifics of the manifestation of the objective side of the act; lack of clear wording of the composition of administrative offenses related to corruption and their distinction from corruption manifestations that are not prosecuted in an administrative manner; the difficulty of applying the sign of repeated offense commission related to corruption; unresolved issue of the expediency of applying the provisions of Art. 22 of the Code of Administrative Offenses "Possibility of exemption from administrative liability in case of minor offense"; the difficulty of proving the presence of selfish and other motives in those cases where their obligation is presumed.

The authors come to the conclusion that the quality of legal qualifications determines the correctness of the legal assessment of a specific administrative offense and allows the application of a fair punishment that would correspond to the severity of the offense and the damage that was or could be caused by a corrupt administrative act.

**Key words:** administrative offense, administrative-legal qualification, responsibility, offense related to corruption, qualification problems.

## References

1. Ostapenko, O. I. (2016), "On the legal qualification of military administrative offenses", *Bulletin of the Lviv Polytechnic National University. Series: Legal sciences*, No. 837, pp. 92–99.
2. Shestak, L. V. (2023), "On the question of the essence of the legal qualification of an administrative offense", *Current issues of theory and practice in the field of law, education, social and humanities and behavioral sciences in the conditions of martial law: materials of the International Science and Practical Conference (Chernihiv, 25–26 April 2023)*: in 2 vol. / chap. ed. V. F. Puzyrny, Academy of the State Penitentiary Service, DPtS Academy, Chernihiv, Vol. 1, pp. 386–391, available at: [https://academysps.edu.ua/wpcontent/uploads/2023/06/Konferenciya-Tom-1-\\_25-26-kvitnya\\_2023-1.pdf](https://academysps.edu.ua/wpcontent/uploads/2023/06/Konferenciya-Tom-1-_25-26-kvitnya_2023-1.pdf) (accessed 2 September 2024).
3. Shestak, L. V. (2009), "The composition of an administrative offense and its importance for imposing punishment", *Entrepreneurship, economy and law*, No. 12, pp. 9–11.

4. Ukraine (1984), *Code of Ukraine on Administrative Offenses* : Law of Ukraine, dated 07 December 1984, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (accessed 2 September 2024).

5. Ukraine (2014), *On prevention of corruption* : Law of Ukraine dated 14 October 2014, No. 1700-VII, available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/170018> (accessed 2 September 2024).

6. Shestak, L. V. and Veremienko, S. V. (2019), "Circumstances aggravating administrative responsibility", *Comparative and analytical law*, No. 5, pp. 318–321, available at: [https://pap-journal.in.ua/wp-content/uploads/2020/08/PAP\\_5\\_2019.pdf](https://pap-journal.in.ua/wp-content/uploads/2020/08/PAP_5_2019.pdf) (accessed 2 September 2024).

7. Code of Ukraine on administrative offenses : Scientific and practical commentary (2008), Kalyuzhnyi, R. A., Komzyuk, A. T., Pogribny, O. O. and others, All-Ukrainian Association of Publishers "Legal Unity", Kyiv.

8. Court practice on consideration of administrative cases on some offenses in transport, available at: [https://www.viaduk.net/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/152EA8DD0A2095E6C2257B7C00384606](https://www.viaduk.net/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/152EA8DD0A2095E6C2257B7C00384606) (accessed 2 September 2024).

9. Generalization of judicial practice of consideration of cases of administrative offenses by the Articles 172-4 – 172-9 of the Criminal Procedure Code by the courts of general jurisdiction of the Mykolaiv region for the reporting period of 2020, available at: [https://mka.court.gov.ua/userfiles/media/new\\_folder\\_for\\_uploads/sud4812/sud4812/korupcia.pdf](https://mka.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/sud4812/sud4812/korupcia.pdf) (accessed 2 September 2024).

10. Puzyrnyi, V. and Ivanets, M. (2018), "State protection of persons who provide assistance in preventing and countering corruption", *Actual problems of jurisprudence*, Issue 2 (14), pp. 71–76.

11. Shestak, L. V. (2024), "Actual problems of administrative and legal qualification", *Legal system and state formation: historical dimension and modern trends* : materials of the II Scientific and Practical Conference (Uzhhorod, 16–17 February 2024), "Young Scientist" Publishing House, Odesa, pp. 83–87, available at: <https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/FMfcgzGxRdxBBtwDxdcfwkGDphkmcTFB?projector=1&messagePartId=0.1> (accessed 2 September 2024).